

2020

STŘÍPKY ze života
v RADEŠÍNĚ

SLOVO STAROSTY OBCE

Vážení a milí občané Radešína, i letos bych chtěl krátce zhodnotit rok 2020.

Téměř celý rok se nesl ve velice složité situaci pandemie nákazy COVID-19. Tato skutečnost ovlivnila životy v celosvětovém měřítku. Chtěl bych poděkovat všem, kteří dodržují nařízení vlády pro snížení rizika šíření této nákazy.

Pevně věřím, že pokud se budeme chovat zodpovědně, tento zápas s neviditelným nepřítelem nakonec vyhraje. Zásadní rozhodnutí, které udělali zastupitelé na začátku roku, bylo vstup do Svazku vodovodů a kanalizací Žďársko. I přes veškerou snahu, se nám stále nepodařilo uzavřít smlouvu s provozovatelem ČOV. Velice slibně vypadala situace na konci ledna, kdy již bylo dohodnuto vypracování společné studie intenzifikace stávající ČOV. Bohužel v březnu provozovatel ČOV tuto dohodu odmítl. Tyto skutečnosti mě utvrdily v tom, že vstup do Svazku vodovodů a kanalizací Žďársko byl správným krokem pro vyřešení odkanalizování obce. V současné době již probíhají projekční práce pro novou ČOV.

Z velkých investic, které nebyly plánované, bylo provedení rekonstrukce přivaděče pitné vody ze zdroje Ovčačka, zlepšení technologie úpravy vody a oprava části kanalizace. Naplánováno bylo též zaokruhování obecního vodovodu směrem od Bobrové, ale z důvodu provedení těchto neplánovaných investic, nebylo možné zaokruhování provést. Jako prioritu vnímám územní plán obce, který se už blíží ke svému finálnímu schválení, vyřešení odkanalizování obce a v neposlední řadě výstavbu chodníku kolem hlavní silnice od OÚ k zastávce.

Velice mě znepokojuje situace, kdy se šíří nepravdivé informace prostřednictvím internetu, sociálních sítí nebo pomluvami. Proti těmto praktikám se dá jen velice složitě bránit. Svoji funkci já i zastupitelé vykonáváme ve svém volném čase dle nejlepšího vědomí a svědomí. Zastávám názor, že spory se mají řešit diskuzí, dialogem z očí do očí, kterému jsem plně otevřen jak na jednání zastupitelstva, tak kdykoli jindy, a že dohodnuté slovo se má dodržet. Řešit problémy čestně a otevřeně může být v některých situacích náročné a bolestivé, ale jsem přesvědčen, že čestné jednání je nejlepší cesta, která vede k dlouhodobému vyřešení problému. Jistě by pomohlo, pokud by si ti, kdo šíří tyto nepravdivé informace, uvědomili, co mohou způsobit a zda svým chováním nepřispívají ke špatné náladě v obci.

Také bych chtěl připomenout důležitý milník obce, kterým byl 24. listopad. Tento den tomu bylo přesně 30 let, kdy se obec Radešín osamostatnila od Bobrové a získala plnou právní subjektivitu.

V neposlední řadě bych chtěl poděkovat všem, kteří se nějakým způsobem podíleli na organizování různých akcí v průběhu roku a snažili se jakýmkoliv způsobem obci pomáhat. Velice si tohoto přístupu cením a věřím, že v něm budeme pokračovat i nadále.

Milí občané, přeji Vám krásné prožití vánočních svátků a pevné zdraví v nastávajícím roce 2021.

Radek Chochooláč

ÚVODNÍ SLOVO REDAKCE

Milí spoluobčané!

Zdravíme Vás na sklonku roku 2020. Jaký byl a co nám přinesl?

Co z toho si navždy zapamatujeme a co odváne čas? Pandemie koronaviru, období restrikcí, strachů a nejistot, ale i období obrovské vlny solidarity v podobě šití roušek, pomoci bližním či času stráveného v rodinném kruhu. Ale tak trochu v jejím stínu proběhly v tomto roce i jiné důležité události, které máme zatím v živé paměti. Třeba volby v USA. I Radešín má svá malá i velká dramata, své ztráty i úspěchy.

Držíte v rukou slíbené druhé číslo Radešínských střípků, které přináší jen střípky toho, co jsme společně zažili v roce 2020.

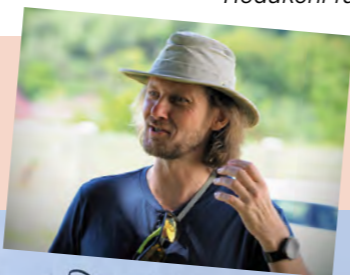
Přáli bychom si, aby čtení bylo pro Vás zajímavé a milé. Aby toto číslo pro Vás uchovalo vzpomínky na rok 2020 v obci jako malý korálek právě navléknutý k ostatním na již hodně, hodně dlouhou šňůru historie Radešína.

Děkujeme všem přispěvatelům za jejich čas zhmotněný do několika řádků textu. A Vám, čtenářům, přejeme potěšení z četby.

Krásné Vánoce!
Redakční rada

SLOVO PANA FARÁŘE

Milému
RADEŠÍNŮ A RADEŠÍNÁKŮM
K VÁNOCÍM 2020

Bůh je i dnes skryt
uprostřed
VÁS.

TO JE DĚJ O
NALEZITĚ
ZHĚVILŮ
CELÝ SVĚT

HLEDEJ HO A ZJEVÍ TI SVOU
TVÁŘ.

BŮH TĚ NESMÍRNĚ MILUJE...
DĚS.

S láskou vám všem žehná P. Michael

VÝVOJ POČTU OBYVATEL V OBCI V ROCE 2020

Počet obyvatel k 1. 1. 2020	115
Počet narozených dětí	1
Počet zemřelých	1
Počet přihlášených	6
Počet odhlášených	0
Počet obyvatel k 10. 11. 2020	121, z toho 24 do 18 let

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA V ROCE 2020

Marta Fialová	88 let
Dagmar Pfeiferová	86 let
Zdena Klimešová	86 let
Marie Šmerdová	82 let
Marie Krejčová	81 let
Jaroslava Pálková	81 let
Josef Láníček	81 let
František Beneš	80 let
Jindřiška Procházková	75 let
Miroslav Trčka	60 let

DŮLEŽITÉ KROKY V ŽIVOTĚ NAŠICH DĚTÍ

Andrea Schrollerová ml. úspěšně složila přijímací zkoušky a byla přijata na Biskupské gymnázium ve Žďáru nad Sázavou, obor gymnázium všeobecné, osmileté studium.
Martina Pálková úspěšně složila bakalářské zkoušky na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, obor Čj, Vv.

VZALI SE...

18. 7. 2020
Iva Švandová (Benešová) a Radim Coufal
Obřad v zahradě Kafé 133 u evangelického kostela, Nové Město na Moravě, hostina v radešínských sýpkách

29. 8. 2020
Ivana Pálková a Kamil Červený
Obřad u Balónového zámku, hostina na radešínských sýpkách

Jolana Tulisová, Jana Benešová

NARODILA SE...

31. 3. 2020
Charlotte Filipová

PŘEHLED AKCÍ V ROCE 2020

Rok 2020 byl poznamenán pandemií koronaviru. Několik tradičních akcí k lítosti všech nebylo možné uskutečnit, a stejně i mnohé nové plány vzaly za své. Díky Bohu alespoň za to, co proběhlo.

- 4. 1. Tříkrálová sbírka
- 5. 3., 4. 6., 5. 9. Babinec
- 25. 7. Radešínské letní kino
- 1. 8. Turnaj v tenise
- 15. 8. Pouť a pouťová zábava
- 23. 8. Pohádkové odpoledne
- 29. 8. Vernisáž obrazů Bedřišky Znojenské
- 11. 10. Požehnání poutní stezky a obrázků svatých
- možná... Zahájení adventu, rozsvícení vánočního stromku
- možná... Mikuláš
- možná... Silvestr v „coolně“

ROČNÍ BILANCOVÁNÍ Z OBECNÍHO ÚŘADU

Vážení spoluobčané, dovolte nám provést krátké bilancování z obecního úřadu a poděkování občanům i lidem, kteří nám k naplňování úkolů pomohli a pomáhají.

Před rokem a půl jsme jako noví zastupitelé zorganizovali v obci anketu ve formě anonymního dotazníku, ve kterém měl každý občan možnost přidělit preferenční body problému, který by se měl v obci řešit, či upozornit na jakákoli další témata, kterými bychom se měli zabývat. Ankety se zúčastnila nadpoloviční většina obyvatel, za což jsme vděční, protože to ukazuje, že občanům na dění a stavu obce záleží. Výsledky ankety se staly pro nás důležitým vodítkem při naší práci a rozhodování o prioritách, kam omezené zdroje rozpočtu investovat.

V anketním lístku jsme také vyzvali občany, zda se chtějí podílet na vytvoření dopravní koncepce obce a územního plánu obce a aktivně se zúčastnit pracovních schůzek s projektanty, architekty, úředníky a zástupci obce a společně vymyslet koncept rozvoje obce. Děkujeme tímto Vladimíru Kutlíkovi staršímu, Pavlu Doleželovi a Doře Tulisové za účast a práci na územním plánu a za čas a energii, které byli ochotni pro obec věnovat.

Chodník

V anketě se bezkonkurenčně na prvním místě, s počtem bodů 116, ocitnulo vyřešení chodníku od obecního úřadu k zastávce. Popravdě, není to lehký úkol a jeho kompletní vyřešení bude trvat déle, než bychom si všichni přáli. Hlavním problémem je vyřešení majetkových vztahů k pozemkům, které pro vybudování chodníku potřebujeme, a navrzení akceptovatelného řešení pro všechny dotčené strany (jedná se o 4 pozemky s různými vlastníky).

V roce 2020 se nám podařilo získat část potřebných pozemků pro výstavbu chodníku, konkrétně pozemek podél zahrady paní Krchovové a podél domu pana Krause. Také máme hotový projekt výstavby chodníku. Na jeho základě jsme podali žádost o stavební povolení na první etapu (právě od křižovatky u obecního úřadu po dům pana Krause). Na jaře se pokusíme na výstavbu získat dotaci a začneme stavět první etapu.

Chtěli bychom tímto poděkovat paní Krchovové za darování pozemku pro výstavbu chodníku.

Vizualizace chodníku

Kontejnery na návsi a úprava prostoru u čekárny

Co do preferenčních hlasů se na druhém místě v anketě, s počtem hlasů 97, umístilo vyřešení nevzhledných kontejnerů na návsi a hned v závěsu na 4. místě s 86 body úprava prostoru čekárny.

Kontejnery kolem zastávky nebyly zrovna její ozdobou. Jejich umístění u vytížené křižovatky a snadná dostupnost z auta vedly k častému zneužívání systému likvidace odpadů zde nebydlícími a neplatícími občany. Kontejnery se přesunuly na nově vybudovanou plochu na „Pastvisku“. Z prostoru kolem čekárny a návsi se v letošním roce odstranilo i dřevo, nepoužívaná nástěnka a staré auto, které zde po roky parkovalo. Doufáme, že do konce roku nebo začátkem příštího ještě drobně opravíme a uklidíme čekárnu a celý prostor návsi takto zkulturníme. Do budoucna bychom rádi náves celkově upravili v souladu s vizí navrženou v dopravní koncepci obce. Cesta k realizaci bude ještě dlouhá, čeká nás jednání s úřady, silničáři, projekt, povolení. Toto všechno jistě zvládneme, větší riziko pro realizaci ale bude získání finančních prostředků v řádu milionu korun.

Právě položená dlažba na novém kontejnerovém hnízdě

Uvědomujeme si, že přesunutí kontejnerů na „Pastvisko“ je „velká malá“ změna ovlivňující každého z nás. Někdo to má blíž, někdo bohužel dál. O umístění jsme dlouho diskutovali s ohledem na obcí vlastněné pozemky, ale i to, že nikdo nechce mít kontejnery v blízkosti svého bydlení. Dejte prosím novému místu šanci.

Zároveň tímto velmi děkujeme Zdeňku Tulisovi za pomoc s vytyčením a zaměřením místa pro kontejnery, Janu, Miroslavu Filipovým a Jakubu Chmelíčkoví za realizaci nového místa pro kontejnery, děkujeme lidem, kteří nám už v roce 2019 darovali pozemky u čekárny a také díky za odstranění dřeva a starého auta z návsi.

Křižovatka na Podolí

Všichni řidiči jezdící od Nového Města na Moravě již jistě zaznamenali zpřehlednění křižovatky směrem na Podolí, které od Vás v anketě získalo 84 preferenčních hlasů a skončilo na 5. místě. Věříme, že pomůže zvýšit bezpečnost provozu a komfort řidičů.

Křižovatka před úpravou

Křižovatka po úpravě

Velké díky patří vlastníkovému pozemku u křižovatky panu Srnovi z Mirošova, který souhlasil s úpravou svého pozemku. Děkujeme také všem občanům, kteří se zúčastnili brigády na kácení stromů a odklizení větví.

Velký provoz aut v „Potácelově ulici“

Na seznam vyřešených problémů se nám v roce 2020 také podařilo připsat omezení provozu aut v „Potácelově ulici“. Především byl omezen průjezd aut zkracujících si cestu obytnou zónou. S počtem bodů 74 se v anketě umístil tento problém na 7. místě.

Stejně jako u kontejnerů je toto řešení řešením kompromisním a vyvolalo v obci řadu emocí a diskuzí. Mnohé jistě omezilo v příjezdu domů a jejich komfortu. Mnozí ale řešení přivítali především s ohledem na malé děti bydlící

v této oblasti a jejich bezpečnost a celkové zklidnění centra obce. Prosíme, dejte novým řešením šanci, apriori je neodmítejte. Život a to i ten obecní a sousedský je otázkou kompromisů a hledání řešení ku prospěchu většího dobra v rámci omezených zdrojů (v podobě financí v rozpočtu, času a energie lidí, kteří se snaží najít řešení).

Vysoká rychlost aut při vjezdu do obce od Borové

Určitě se budete ptát, co se v anketě umístilo na 3. místě a zda se s tímto problémem něco děje. Podle hlasů občanů skončil na 3. místě s 93 hlasy problém vysoké rychlosti aut při vjezdu do obce od Bobrové. Už v roce 2019 vznikl v rámci zpracování dopravní koncepce obce návrh řešení v podobě zpomalovacího prvku tzv. „šikany“, jinými slovy ostrůvku v silnici, který dle odborných studií nejspolehlivěji přiměje řidiče zpomalit. V roce 2020 se nám podařilo směřnit pozemek nutný pro výstavbu šikany a máme vyhotovenou studii možného řešení.

Děkujeme tímto panu Klimešovi z Bobrové za směnu pozemků nutných pro budoucí výstavbu šikany.

Tolik úkoly pro nás, naplánované na základě výsledků z ankety a realizované v roce 2020. Prioritou, kterou řešíme neustále, zůstává kanalizace a voda. Zrealizovala se oprava přivaděče vody z Ovčáčky a opravy havarijních stavů kanalizace, kamerové průzkumy. Pracuje se také intenzivně na věcech, které nejsou zatím vidět, ale pro obec mají zásadní význam (územní plán, projekt ČOV).

Děkuji Zdeňku Tulisovi za vykonávání role odpovědného zástupce za vodu a kanalizaci, za pomoc při rekonstrukci Ovčáčky, účast na jednání se Svazkem o našem vstupu. Děkuji panu Neubauerovi staršímu, který Jardu Neubaera mladšího zastupuje při kontrole vody.

Ovčáčka - slavnostní stříhání pásy po dokončení opravy

Milí spoluobčané, sousedé, děkuji všem, kteří dočetli až na toto místo a dovolte mi ještě krátké zamyšlení. Tento článek jsem připravila pro almanach Střípky ze života v Radešíně, nikoli pro obecní bulletin. Střípky ze života v Radešíně si kladou za cíl být pozitivní, optimistický a apolitický almanach. Ukazovat na život v obci, co je nového, co se nám v obci komu podařilo, kde jsme se potkali, jak máme šikovné děti, kuchařky, sportovce, hasiče, jak bohatá je naše historie a zajímaví lidé bydlící hned za dveřmi vedle.

Někteří z Vás jistě budou hodnotit tento článek jako reklamu a vychloubání se z řad zastupitelstva, jehož jsem součástí. Ale jsem součástí zastupitelstva, které dokázalo vyřešit za

► rok a půl práce 5 problémů ze 7 nejzávažnějších dle hodnocení Vás, občanů. A k tomu mnoho dalších, od řešení problému ČOV počínaje, přes zabezpečení standardního „úřednění“, placení faktur dodavatelům, vývoz popelnic, tekoucí pitné vody doma z kohoutku, ale i dětského dne. Jsou za tím stovky a stovky hodin práce zastupitelů. Všichni k tomu chodíme do práce, máme domy, zahrady a hlavně rodiny. Je to energie a čas strávený prací pro obec, který bychom možná mnohdy mohli, chtěli nebo i měli věnovat svým nejbližším nebo sobě, ale věnujeme ho svým blízkým – sousedům, přátelům, spoluobčanům. Pokaždé, když vidím Járu Neubauera jet na koloběžce k vodojemu (a někdy je to i 2x denně), přemýšlím o jeho motivaci. A takto přemýšlím o motivaci všech ostatních zastupitelů. I o své. A o tom, jak dlouho nám tato motivace vydrží... Děkuji tímto všem zastupitelům za jejich práci pro obec, ale i za čas, který jsem s nimi mohla za poslední rok a půl strávit. Děkuji našim rodinám, které nám to trpí a podporují nás! Jsem hrdá, že můžu být součástí tohoto týmu.

Zároveň vidím, co všechno obnáší poctivě vykonávat práci pro obec, a děkuji předchozím zastupitelům, že toto „kolo“ tlačili dlouho před námi. Mnohým lidem v tomto článku děkuji za viditelnou pomoc. Žije mezi námi ale i mnoho těch, o kterých ani nevíme, kolik toho pro ostatní v obci dělají. Nezištně a neokázale pomáhají a přispívají tím k lepší náladě mezi námi. Děkuji. Přesto... ač nejsem rodilý Radešíňák rostlý s Radešínem po generace, ale možná právě proto, nepostřižena historií, vnímám v obci i negativní atmosféru a rozkol. Mnohé, co kdo v Radešíně udělá, je kritizováno často bez znalosti souvislostí. Pomlouváme se, útočíme na sebe, děláme si naschvály. Je to obec, kterou chceme mít? Kde chceme žít a vychovávat děti, vnoučata? Chceme se takto chovat ke svým sousedům? A může za to zastupitelstvo? A především, může to zastupitelstvo samo o sobě vyřešit? Není potřeba začít u každého z nás? Zkusme se podívat obzvláště teď v předvánočním čase na svět očima těch druhých a zapřemýšlet, kde začít zlepšovat náladu svému okolí... Někdy stačí začít od maličkosti... třeba „mohu, prosím a děkuji...“ Uvidíte, budete mít lepší den...
Kateřina Hodulíková

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ RADEŠÍN

Vlivem epidemiologické situace v roce 2020 byla činnost sboru výrazně omezena, a tak u příležitosti 85. výročí od založení sboru, které si v letošním roce připomínáme, si připomeňme alespoň trochu jeho historie a současnosti.

Žehnáni zrekonstruovaného vozidla GARANT – srpen 2019

Fotografie ze slavnostní členské schůze 5. 9. 2020

V naší obci byl založen hasičský sbor v roce 1935 a k jeho vzniku „dopomohl“ mimo jiné také požár ovčína, na velkostatku, kde uhořelo stádo vzácných ovcí.

Ještě před založením Sboru dobrovolných hasičů v Radešíně vlastnil majitel velkostatku čtyřkolovou ruční stříkačku, dle pamětníku ji vlastnil již před 1. světovou válkou.

30.10. 1935 byla zakoupena motorová stříkačka od firmy Hrček – Neugebauer Brno a zadání ušití 12 obleků a další výstroj pro členy. Ještě v tomto roce bylo rozhodnuto o postavení hasičského skladiště a stožáru na sušení hadic. Materiál zaplatil majitel velkostatku a členové byli povinni přispět prací. V roce 1939 byla výstroj doplněna o lezecké opasky se sekerkami.

V roce 1959 byla zakoupena přenosná motorová stříkačka PPS 8 z Vysokého Mýta. Vycházkové stejnokroje zakoupila pro členy obec v roce 1961. V tomto roce byla zakoupena pračka na hadice a nové hadice. Opravu hasičské zbrojnice provedli členové svépomocí v roce 1973. Do vybavení sboru byla v roce 1981 převedena motorová stříkačka PPS 12 z Radešínské Svatky a vozidlo GARANT 32. Tato stříkačka byla v roce 1990 nahrazena jinou stejného typu z okrsku Bobrová. V roce 1981 znovu dochází k přestavbě hasičské zbrojnice. V roce 1984 hasiči postavili autobusovou čekárnu.

Pro zajištění akceschopnosti prováděl sbor noční námětová cvičení. Družstvo se pravidelně zúčastňovalo a zúčastňuje okrskové hasičské soutěže a v roce 1978 vítězí v okrsku a postupuje do okresního kola, kde obsazuje 11. místo ze 30 družstev. V roce 1989 se konala okrsková soutěž v obci, družstvo zvítězilo a postoupilo do okresního kola ve Velkém Meziříčí (1. pokus prasklé plynové lanko, 2. pokus diskvalifikace – spadený koš při vytažení z sacího vedení z vodního zdroje).

Sbor měl také v letech 1954 – 1957 družstvo žen, které tvořily Pospíchalová Růžena, Baxantová Marie, Krejčová Květa, Sedmerová Bohumila, Fialová Marta, Veselá Marie, Šmerdová Božena, Tulisová Zdena, Kokrdová Žofie, Veselá Růžena.

Setkání historických praporů na Brněnském výstavišti v roce 2018. Slavnostní akt – připnutí stuhy k praporu. Za SDH Radešín praporečník Lubomír Pulec.

Při oslavách 70. výročí založení sboru v roce 2005 byl pořízen historický prapor. Zakoupení praporu financovala Obec Radešín.

S historickým praporem se sbor zúčastnil již několika významných událostí. V roce 2018 u příležitosti 100. výročí založení samostatného Československa na Brněnském výstavišti se uskutečnilo celostátní setkání historických praporů sborů dobrovolných hasičů v ČR. Dále pak se sbor zúčastnil v roce 2020 prvního setkání historických praporů okresu Žďár nad Sázavou v Novém Městě na Moravě u příležitosti 135. výročí od založení Župy Novoměstské.

V roce 2010 se sbor stal účastníkem rekordu v dálkové dopravě vody z Dolních Louček na Devět skal.

V roce 2014 pořídil sbor členům nové vycházkové oděvy za 70 000 Kč.

Významnou akcí pak byla rekonstrukce historického vozidla GARANT probíhající v letech 2017 – 2019.

Rekonstrukce byla financována z darů od sponzorů.

Náčelníci a velitelé sboru od založení: Musil Stanislav, Bureš František, Šmerda Ladislav st., Veselý František, Pálka František st., Kokrda František, Beneš František, Trčka Jan, Krejčí Ladislav, Pulec Lubomír, Pulec Luboš, Pulec Zbyněk ml. a současný velitel Vladimír Kutílek.

Starostové od založení: Dr. Düre, Bartoš Josef, Baxant Jaroslav, Šmerda Ladislav st., Nágl Boleslav, Bartoš Bohuslav st., Klimeš Josef, Krejčí Ladislav, Pulec Lubomír a současný starosta Pulec Zbyněk ml.

Členská základna a složení výboru k dnešnímu dni

Starosta sboru: Pulec Zbyněk ml.

Náměstek starosty: Beneš František
Pulec Lubomír

Velitel sboru: Kutílek Vladimír

Velitel družstva: Nágl Česlav

Jednatel, kronikář: Pálka Petr

Hospodář: Pálka František

Strojníci: Pulec Zbyněk st., Filip Jan, Neubauer Jaroslav

Revizor: Trnka Dušan st. Členové sboru: Bohuslav Bartoš, Bejdák Štěpán, Čáp Bohuslav, Filip Miroslav st., Filip Miroslav ml., Havlík Karel, Hodulík Petr, Pulec Luboš, Staňa Martin, Škorpík Miloslav, Trčka Miroslav st., Trčka Radim, Trnka Dušan ml., Trnka Roman

Členové sboru zasahovali u těchto požárů

1939 v Bobrové, kdy bylo ohněm zničeno 10 obytných domů

1939 Bobrůvka

1960 požár hájenky

1965 požár u Sedmerů

1971 požár u Pálků

2000 požár klubovny místní mládeže

2012 menší požár lesa u rybníka Žabák

2020 požár lesa mezi Radešínem a Bobrůvkou, doplňování vody do cisterny SDH Pikárek

Technika SDH

motorová stříkačka PPS 8

motorová stříkačka PPS 12

motorová stříkačka PS Vystrčil

plovoucí čerpadlo Honda 5.5 HP

elektrocentrála Honda ECT 7000P

motorová pila STIHL

historické vozidlo GARANT

Zbyněk Pulec ml.

RETROSPEKCE ZE ZÁMKU

Milí přátelé,
dovolujeme si seznámit vás s děním na zámku v letošním roce. Za připomenutí stojí, že jde o 15. rok našeho usilování zámek rekonstruovat a vnést do něj život. Základní záměr, aby zámek dál nechátral a proměnil se v centrum balonového létání, se nám podařilo naplnit a doufáme, že budeme zdárně pokračovat. V letošním roce nepříbyly změny viditelné zvnějšku, ale uvnitř zámku se pracovalo. Opravili jsme střední schodiště včetně vstupního prostoru a 2 místností v přízemí, které slouží jako zázemí pro provoz zámku. Další velkou akcí byla úprava topného systému na kombinaci topení dřevem a plynem, což umožní temperování během zimních měsíců a budova zámku tak nebude vystavena velkým teplotním výkyvům. Taky jsme se pustili do kultivace parku včetně vysazení živého plotu podél silnice. Nahrálo nám letošní deštivější léto, sazenice cypřišů se dobře ujaly. Velkou úlevou pro nás je, že o všechny zelené plochy kolem zámku se stará p. Arnošt Sláma. Zeleň udržuje naprosto spolehlivě a patří mu zato naše velké poděkování.

Pokud jde o společenský život na zámku, letos ho poznamenala coronavirová epidemie. I přesto proběhly 2 výstavy zahájené zdařilými vernisážemi. Od konce června do srpna vystavovala svá díla brněnská výtvarnice Tereza Damcová a od 29 srpna pražská malířka Bedřiška Znojenská. Tato výstava byla uskutečněna z iniciativy a ve spolupráci s obecním zastupitelstvem. Věříme, že nešlo o ojedinělou záležitost, sál ve věži zámku je k dispozici i pro jiné společenské události.

Balónové lety ze zámku

Barevné tečky horkovzdušných balonů pohybujících se po letní obloze vzbuzují úsměv nejen na dětských tvářích. Balónové létání je krásný koníček i povolání, do nějž se zamilujete. Je za ním však také těžká dřina a má řadu svých specifik. Patří k nim roční i denní doba, kdy vůbec lze vzlétnout. Každému je jasné, že balony nemohou do vzduchu v dešti, komplikací je i silný vítr. Možná jste však netušili, že balonové létání závisí také na termice. Termika, neboli věda o teple, zkoumá změny, ke kterým dochází v různých látkách právě pod vlivem tepla. V praxi to znamená, že když silné paprsky letního slunce ohřívají v průběhu dne zemi, vytváří se zároveň vzdušné proudy, které se chovají nekontrolovatelně a jsou pro piloty a jejich posádku nebezpečné. Proto mohou horkovzdušné balóny v podstatě všude na světě vzlétat pouze večer a ráno, Vysočinu nevyjímaje. My, nadšenci do létání z balonového zámku, se snažíme dělat vše proto, abychom byli nedílnou součástí obce Radešín. Pokud to bude jen trochu možné, rádi vyjdeme vstříc vašim návrhům a připomínkám, v těch nejteplejších měsících však musíme do vzduchu opravdu brzy ráno, jindy to bohužel nejde. Abychom nerušili obyvatele obce v hodinách nočního klidu, začali jsme startovat na loukách za obcí a když to půjde, budeme řešit i jakýkoli jiný problém. Neváhejte s ním proto za námi přijít. Pokud budete mít zájem, rádi vám (či vašim známým a příbuzným) také ukážeme, jak v zámku pokračují opravy, které zde již přes deset let realizujeme. Na základě předchozí domluvy lze realizovat prohlídku Muzea balonového létání, jež jsme zde zřídili v loňském roce, věžní sál, případně další prostory. Abychom však v těchto opravách mohli pokračovat i nadále, potřebujeme realizovat i balónové lety. Peníze, které za ně utržíme, zůstávají v obci Radešín a díky nim se podařilo opravit již větší část fasády, ale také realizovat zásahy v interiérech, které sice nejsou na první pohled tak patrné, ale bez nichž by radešínský zámek dále postupně chátral a obec tak přišla o svoji hlavní památku. Těšíme se tedy na setkání s vámi na balonovém zámku, ať již při řešení případných podnětů, nebo při milé sousedské návštěvě.
Naděžda a Monika Kubíčková

OBRÁZKY DĚTÍ - BALÓNY NAD RADEŠÍNEM

Samuel Schroller, Nela Cmeličková, Julie Tulisová, Michal Matoušek, Viktoria Sládková, Laura Chocholáčová, Radek Chocholáč, Jan Hodulík

CHMELOBRANÍ

V měsíci září pomalu nastupoval podzim, nastával čas ke sklizení úrody na zahradách, na polích i v sadech. Také za naším Balónovým hotelem bylo třeba sklídit úrodu radešínského chmele. Již potřeť manželé Škorpíkoví uspořádali CHMELOBRANÍ. Počasí bylo dne 12. září velice příjemné, slunečné a teplé. Všichni pomocníci se sešli a byli připraveni k očesání chmelových šištic. Práce byla zvládnuta díky pilným a šikovným rukám. V tomto roce nebyla úroda vysoká, sklídilo se o pár kilogramů chmele méně než roky předešlé, což bylo spojeno s nepříznivými podmínkami počasí v průběhu roku. Přesto toto množství surovin bude stačit na uvaření várky piva Radešín. Po dobře vykonané práci byla pro děti i dospělé připravena spousta zajímavých soutěží. Po celou dobu bylo k dispozici dobré a vydatné občerstvení. Odpoledne se vydařilo.
Jana Benešová

SPORTOVNÍ ŽIVOT V OBCI RADEŠÍN

Líný tenis

Ke konci roku 2019 se muži domluvili, že vyzkouší, jestli se dá tenis hrát i v zimě. Opravdu se jim to podařilo, jenom museli zvolit jiný druh tenisových raket a zahráli si LÍNÝ TENIS.

Jana Benešová

Radešínská aréna

Jistě jste si mohli všimnout, že v roce 2020 vzniklo v Radešíně kluziště. Zeptali jsem se Radka Chochohláče, který stál u zrodu tohoto nápadu, co ho k tomu vedlo.

Uvědomoval jsem si, že v dnešní době, kdy zimy nejsou tak tvrdé jak před 20 lety, je docela rizikové bruslení na rybníku. Dále jsem chtěl, aby děti mohly bruslit a nějakým způsobem zpestřit možnosti zimního sportování v obci. Měl jsem již zkušenosti s tvorbou kluziště.

Můžeš být trochu konkrétnější?

Pravda je, že jsem velký fanoušek ledního hokeje. Ve svém mládí jsem se svými kamarády kluziště osm let připravoval ve svém rodném městě Tišnově. Hrávali jsme hokej skoro každý den. Zimy bývaly lepší. Kluziště jsme dost často měli od půlky prosince až do konce února. Dokonce do dnešního dne jsem aktivní rekreační hráč.

Jak dlouho jsi o možnosti vytvoření kluziště přemýšlel?

V hlavě jsem to měl asi rok. Když jsem se ale rozhodl, že do toho půjdu, k samotné realizaci to bylo nějakých 14 dní.

Co všechno obnáší postavení kluziště?

Zajištění materiálu není tak složité, ale postavení kluziště vyžaduje nějaký čas na výrobu mantinelů a samotné jejich postavení. Jsem velice vděčný za pomoc s výrobou

a postavením mantinelů od místních mužů. V čele s Bohuslavem Bartošem, Františkem Benešem, Vladimírem Kutílkem, Pavlem Doležalem, Štěpánem Bejdákem, Jaroslavem Neubauerem, Janem Filipem, Františkem Pálkou a Vojtěchem Tulisem. Snad jsem na nikoho nezapomněl.

Velice dobře na to vzpomínám. Spolupráce a nálada byla výborná. Rozdělili jsme se na pracovní skupiny. Jedna skupina desky řezala, druhá vrtala a třetí šroubovala. Vypadalo to trochu jak v malosériové výrobě. Na závěr byly mantinely postaveny na místním hřišti. Nakonec po dobře vykonané práci jsme to společně spláchli pivem z místního pivovaru.

Jak složitá je samotná údržba ledové plochy?

Toto již je docela komplikovaná záležitost. Mnoho lidí má představu, že se na hřiště naklopí v jeden okamžik velké množství vody, která poté zmrzne. Není to úplně tak jednoduché. Pokud by se to udělalo tímto způsobem, tak povrch ledu zmrzne a ještě nezmrzlá voda odtéče podle nerovností a sklonu povrchu pryč. Následně se vytvoří bubliny, které se ihned proříznou pod tíhou nožů bruslí a vzniknou na mnoha místech velké díry v ledu. Správný postup je ten, že se voda pravidelně v průběhu noci nebo ráno stříká v malých vrstvách, aby se led krásně zcelil. Někdy jsem na ledě v průběhu noci v mrazu strávil s přestávkami až 3 hodiny.

Pokud napadne sníh, tak se musí ledová plocha nejprve shrabat. Toto je také velice náročná záležitost, především pokud je sníh mokrá. S údržbou ledu mi také pomáhali Jára Neubauer, Jiří Schroller, Jan Filip, Miroslav Filip, Jakub Chmelíček. Tímto bych chtěl všem, kteří se jakkoliv podíleli na realizaci kluziště, poděkovat.

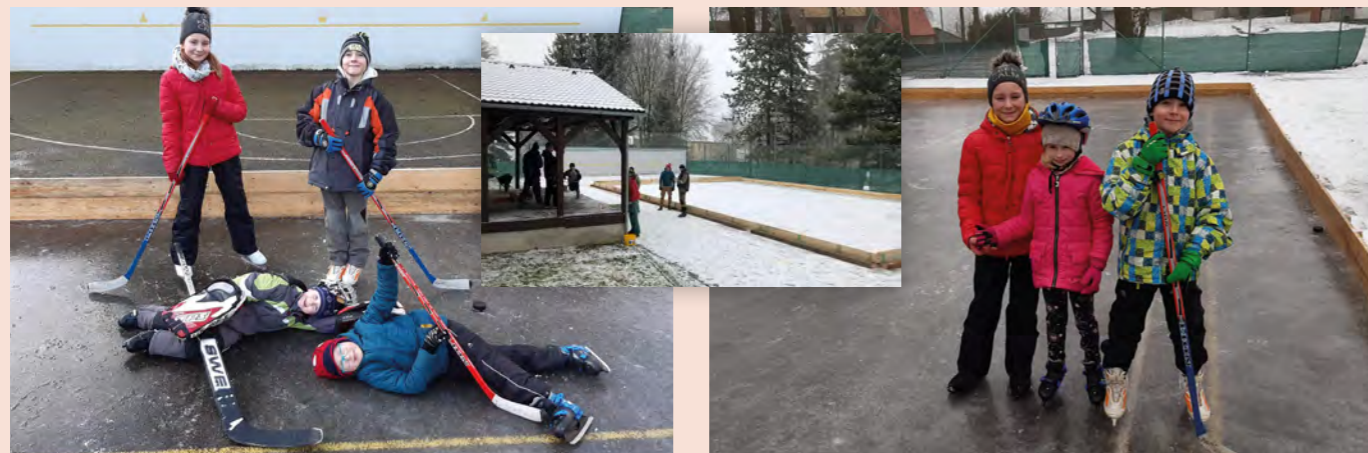
Jaká byla první sezóna?

Mohla být o něco lepší. Bruslilo se od začátku do konce ledna. Bohužel únorové počasí nepřálo. Věřím, že ta letošní sezóna bude lepší. Celkově jsem spokojen. Myslím, že kluziště splnilo svůj účel.

Jak to vidíš s místním kluzištěm dále?

I letos počítám s tím, že kluziště zprovozníme. Doufám, že počasí bude o něco lepší. Věřím, že údržbu kluziště opět společně zajistíme.

Na otázky redakce odpovídal Radek Chochohláč
foto Jana Benešová, Jiří Schroller

Tenisový turnaj v Radešíně

Termín turnaje byl zvolen 1. srpna 2020. Tento den se přihlásilo 17 hráčů. Pro lichý počet účastníků se Míra Kutílek vzdal své účasti ve hře a celý den se věnoval pečení prasete. Celý den bylo ideální, slunečné počasí. Na oběd bylo připraveno pivo 90–120 litrů, limo 50 litrů, bramboráky, pečené prase, ovar, chleba 3 kusy.

Pořadí hráčů:

1. Uhlíř O., Tulis Zd. st.
2. Skalník P., Tulis V.
3. Pálka F., Filip J.
4. Pálka P., Karásek L.

František Pálka

TENISOVÉ HŘIŠTĚ A JEHO VYLEPŠENÍ, ZVELEBNÍ

V naší malé vesničce byl vybudován sportovní prostor v rozlehlém parku u „sejpek“ v roce 2006–2007. Celá léta bylo tenisové hřiště hojně využíváno dětmi, letními hosty, ale hlavně našimi chlapy, kteří velmi úspěšně trénovali a poté zápolili v tenise. V měsíci srpnu se tenisový kurt pravidelně v minulosti i současnosti mění v prostor na tancování k příležitosti hasičské pouťové zábavy. Hřiště bylo obeháno záchrannou sítí, na které bylo již po tolika letech vidět opotřebování, především ve spodní části, kde se síť přímo ocitla každou zimu pod sněhem. Oka sítě byla potrhaná, již nevypadala dobře a hlavně nezachytávala tenisové míčky. Proto se příznivci bílého sportu rozhodli, že by bylo dobré pustit se do opravy oplocení. Samozřejmě by to nešlo bez finanční podpory obce. Bylo třeba zakoupit spojovací materiál, pásovnu, barvy,... Finanční částka se na závěr vyšplhala na 30 292 Kč. Všechnu práci udělali nadšenci a dobré duše bezplatně, pro dobro věci. Snad nejvíce pomocných rukou se sešlo v červnu při přípravách, třídění, řezání prken, prostě chystání. Potřebné pilky, vozíky, a vše nutné si chlapi nosili svoje, také si zapůjčili od Bohouše Čápa hoblovku na opracování dřevěných desek. V půlce června začaly natírací práce. Vše vyvrcholilo přivrtáváním natřených desek do kovových úchyťů. Musím říct, že hřiště opravdu prokouklo, je to krásný, účelný prostor. Díky vaší ochotě a trpělivosti při řezání, přivařování, natírání, přidržování, uklízení vznikl tento nový bezpečný prvek na tenisovém kurtu. Chlapi, super, díky!

Jana Benešová

LETNÍ KINO RADEŠÍN

Nejen občané Radešína se mohli poprvé o letošních prázdninách posadit na hřišti v parku, dát si něco dobrého k jídlu a pít a užít si český film *Ženy v běhu*. Příběh vypráví o vdově, která je odhodlaná splnit poslední přání svého manžela a to uběhnout dvacetijedna kilometrový závod. Promítalo se 25.července 2020 a právě v tento krásný sobotní podvečer odstartoval první ročník radešínského letního kina. Tuto skvělou příležitost posedět na čerstvém vzduchu si nenechalo ujt téměř 50 diváků. Spokojení a dobře naladěni diváci využili pěkného počasí a zdrželi se po ukončení promítání déle a pokračovala volná zábava. Věřím, že následujícímu ročníku kina bude přáno a stihne se promítnout více filmů během prázdnin.

Pavla Pulcová

Dopolední přípravy

Lidé se pomalu scházejí

OBNOVA OBRÁZKŮ SVATÝCH

Nápad se rodil postupně – během nesčetných procházek po lesních cestách směrem ke Sklenskému rybníku. Smutné zrezivělé korpusy původních obrázků vyzývaly k zamyšlení: Hej, poutníku, víš, jak dlouho tu jsme? Kdo nás sem dal a proč? Budeš jen přihlížet, jak nás zdolává zub času a nic s tím neuděláš? A něco krásného, co s láskou vybudovali naši předci, i díky tvé lhostejnosti zmizí navždy z krajiny? Ale vůle místních starousedlíků obrázky zachovat byla dobře čitelná. Někde poblíž rozpadajícího se kovového plátu se vždy objevil obrázek nový. A někdo sem každý rok přinesl novou kytku...

Začala jsem se vyptávat pamětníků a podařilo se mi najít alespoň pár kamínků z mozaiky:

Obrázky tu bývaly kdysi čtyři. Kromě letos obnovených svatého Františka a svaté Anny, tu bývala ještě svatá Malvína a svatý Bedřich (viz mapka). U sv. Malvíny bývávala lavička s vyhlídkou do kraje.

Kovové korpusy pocházejí z přelomu 19. a 20. století, tedy z doby, kdy na zámku žil rod Düre. (Tyto původní korpusy jsou uloženy na obecním úřadě.)

Prý v dobách, kdy zámek patřil žďárskému cisterciáckému klášteru a pobývali tu mniši, mezi obrázky vedla celá modlitební poutní stezka...

Nebylo těžké získat pro obnovení obrázků sv. Františka a sv. Anny ostatní zastupitele. Na zasedání 14. 4. 2020 se rozhodlo o obnově a o vyhlášení veřejné sbírky na tento účel.

Pan architekt Zezula navrhl, jak by měly nové kované korpusy vypadat, aby se co nejvíce podobaly těm původním. Umělecký kovář Josef Tulis z Dlouhého byla také jasná volba.

Ale kde vzít to hlavní – obrázky? Věděla jsem o Bedřišce Znojenské, že je to velmi uznávaná katolická malířka, ale zdálo se mi příliš troufalé jí oslovit a tak trochu z kategorie sci-fi. Proč by slavná malířka měla mít čas na nějaký Radešín a kromě toho bychom to nikdy nezaplátili... Ale červík hlodal a tak jsem se jen zkusila zeptat Pavla Pejchala, za zeptání člověk nic nedá. Pejchalovi a Bedřiška jsou přátelé a Pavel měl za úkol opatrně vysondovat, co by na naší „lukrativní“ zakázku Bedřiška řekla. Pavel volal za 14 dní. Čekala jsem zdvořilé odmítnutí, v lepším případě pár zprostředkovaných dotazů, jak by měly obrázky vypadat a kolik má obec na ně našetřeno. Ale Pavel jen řekl, že obrázky jsou hotové, že si mám pro ně přijet a že Bedřiška za ně nic nechce. To pohladilo...

Bedřišce jsem hned volala, abych jí poděkovala a přitom jsme vymyslely výstavu Bedřiščiných obrazů na zámku a vernisáž,

kde by naše dva obrázky byly slavnostně představeny veřejnosti. Monika Kubíčková byla pro a přípravy mohly začít...

Vernisáž proběhla 29. 8. 2020. Na zámku se sešlo kolem stovky lidí, nejen z Radešína, ale i ze vzdálenějších míst. Hudební doprovod poskytl varhanní virtuos BcA. Ondřej Horňas. Krásné prostředí zámku s krásnou hudbou a krásnými obrazy si dokonale sedly. Bedřiška je charismatická osobnost a z jejich slov sálala víra, moudrost, nadhled, vděčnost. Mluvila o tom, jak krásné vzpomínky má na náš kraj, když v době nejtvrďší totality se zdejší lidé nebáli s ní stýkat (pro svůj pevnou víru byla Bedřiška režimem perzekuována). Malířka pak představila jednotlivě všechny své obrazy a především obrázky sv. Františka a sv. Anny, které darovala naší obci. Vernisáž byla zakončena přípitkem a pohoštěním. Hned po vernisáži byly panem grafikem Janem Slámou vyhotoveny kopie obrázků (originály necháme v kapličce), pan kovář Tulis pomalu dokončoval kompletaci obrázků s korpusem a ochranným sklem a my už jsme plánovali s panem farářem Michaellem slavnostní žehnání. To proběhlo v neděli 11. 10. 2020 od 14 hodin.

Starosta uvítal všechny příchozí u kapličky a pak už předal slovo panu faráři, který celý slavnostní ceremoniál vedl. Přišlo kolem 40–50 lidí a vymodlené počasí (navzdory šílené předpovědi) přímo vyzývalo k pěšímu výletu podzimním lesem. První zastavení bylo u studánky, pak jsme prošli bývalou lesní školkou a dál po cestě až ke sv. Františkovi. Slavnostně jsme obrázek odhalili (prostěradlo kladlo trochu odpor, ale poradili jsme si). Andrejka Schrollerovala ml. si připravila o Františkovi několik zajímavých informací, pomodlili jsme se, pan farář obrázek požehnal. Další zastavení bylo na křižovatce se silničkou, kde nechal pan Juránek na své náklady zrenovovat obrázek sv. Josefa. A pak už obrázek sv. Anny a stejný rituál, jen o svätci mluvila tentokrát Laura Chocholáčová. Pan Juránek ještě představil další obrázek Panny Marie, který byl umístěn (opět na náklady pana Juránka) v lese Rathanu. Než pan farář dokončil žehnací rituál a než jsem já všem za vše poděkovala, Jára Neubauer už měl sestavené lavice a ugrilovanou první várku klobás. Podával se čaj, grog, koláče, káva a bylo to krásné odpoledne strávené ve svornosti se sousedy a přáteli z okolí.

Vyúčtování obnovy obrázků:

Výdaje na obnovu 25 439,70 Kč

Příjmy z darů 15 456 Kč (do konce roku se stále mohou posílat příspěvky)

Všem dárcům a lidem, kteří se na obnově podíleli, děkuji.

Jolana Tulisová

POHÁDKOVÉ ODPOLEDNE PRO DĚTI I DOSPĚLÁKY

V neděli 23. 8. 2020 v areálu víceúčelového zařízení a přilehlém parku proběhlo odpoledne s oslavou Dne dětí, která byla odložena kvůli pandemii Covid19. Počasí nám přálo. Příjemné odpoledne si užilo 35 dětí a stejný počet dospělých. Pro všechny děti byla připravena 3 stanoviště, na každém stanovišti ještě 3 úkoly. Ty byly zvoleny dle věku dětí a různé obtížnosti, např. skládání puzzle, navlékání korálků, chůze po laně, běh se lžící a balonkem, házení kroužků na cíl, sražení pyramidy z plechovek a další. Za splnění dětí dostaly malou sladkou odměnu. Archy s 9 razítky odevzdaly, dostaly lístky na občerstvení (hranolky, zmrzlina). Pro všechny děti byla nachystána tombola (40 cen). Pro děti i dospělé byla připravena ještě pohádková hra **V Radešíně je drak!** V přilehlém parku byly rozmístěny indicie pohádkových postav, jak osvobodit princeznu. Zájemci o hru byli

rozděleni do 3 - členných skupinek. A světe, div se, princeznu jsme vysvobodili několikrát. Všichni zúčastnění se mohli vydávat na skákací matraci, kterou zapůjčila rodina Kubíčková, Balónový zámek. Připraveno bylo i občerstvení, limo, točené pivo, sladkosti, grilované klobásky. Krásné odpoledne připravili a zorganizovali Benešovi, Chocholáčovi, Neubauerovi, Schrollerovi.

Věcné ceny věnovali: OÚ Radešín, Ilona Sedmidubská (Obchůdek v Křižanově), Luděk Russ (České cukrovinky, Bobrová), Jana Benešová, Dana Chocholáčová. Pohádkově strávené odpoledne pobavilo a potěšilo nejen ty nejmenší. Všem, kteří se zúčastnili, děkujeme. Těšíme se na Vás příště, třeba zase za rok.

Dana Chocholáčová

PŘÍRODOVĚDNÉ OKÉNKO

Záchranná akce

Přise se rok 2018, je teplý květnový den. Radešínské děti hledají zábavu mimo obrazovky Iphonů, Ipadů a vydávají se za mnohem dobrodružnější zábavou – prozkoumávání vesnice, vymýšlení vlastních her a sportovních utkání :-). Hra je napínavá, blíží se vítězství dobra nad zlem a v tom najednou...děti v radešínském parku něco spatří. Co to tam v dále v parku u stromu bělostně září? Z dálky nepoznávají a tak se musí přiblížit. Napětí stoupá každým krokem. Není to bílá kočka? Igelitka? Nebo hromádka sněhu? Teď v květnu? Ale zdání klame. Není to nic z toho, co si představovaly. Je to PTÁČE. Malé, bělostně zářící ptáče. Sovička. Vypadá, že nežije. Nebo má ještě nějakou šanci? Rychle za mámou.

„Mami, v parku je malý sýček, musíme ho zachránit!!!“ Máma právě u vaření: „Děti, jestli leží na zemi ptáče, tak už je pravděpodobně mrtvé, teď mě nerušte, mám spoustu práce.“ Děti to naštěstí nevzdávají a jdou ptáčka opět zkontrolovat. To samé se opakuje i druhý den. Nakonec děti mámu úpěnlivě přemluví, aby se šla podívat.

Máma nevěří svým očím. To není malé nedonošené ptáče, to je malá sova spící opřená o strom. Co dělá tady na zemi, je živá, když po ní lezou mouchy? Co teď? Proč jsem se nepřišla podívat včera, vyčítá si máma.

Teď ale není prostor pro pláč. Konečně se k velké dětské radosti rozjíždí pořádná záchranná akce. Ještěže existuje strýček google, který nám poradí, kam zavolat.

A tak máma volá: „Dobrý den, našli jsme ptáka :-), co s ním máme dělat?“ Moudrý pán na konci druhé linky odpoví: „Pošlete mi jeho fotku a já vám poradím.“

Posíláme fotku. Moudrý pán volá zpět: „Dobrý den, tak to je Puštík bělavý a je zdá se v dobré kondici. Vypadá to, že spadl ze stromu, ještě neumí létat, tak se nemůže dostat nahoru. Rodiče ho v noci krmí. Teď spí. Pokud můžete, udělejte mu nějaké hnízdo a posadte ho na větev, aby ho v noci nesežrala liška.“ Máma: „A prosím vás, jak ho máme do toho hnízda dát. Vždyť na něj nemůžeme sahat? Pak by ho matka odmítla? Nebo ne?“ Moudrý pán: „Paní, ptáci nemají čich, klidně si ho pohladte a dejte do hnízdečka, nebojte se!“

Hnízdečko vyrobeno, Puštík posazen cca 2 m vysoko. Pár dní ho tam vídáme. A pak...NENÍ. Zmizel. Že by ho liška nakonec dostala? Ne, nedostala, nakonec se opět objevil, přišel poděkovat, seděl na větvi vedle svého uměle vytvořeného hnízda. Konečně umí létat.

V Radešíně, v parku, žilo před dvěma lety mládě Puštíka bělavého. Rodiče nespátráni, ale slyšet byli. V této lokalitě se jedná o vzácně se vyskytující druh.

A ještě něco málo o tomto krásném tvorů:

Výskyt, kontinenty	Asie, Evropa
Skupina	Ptáci
Řád	sovy (Strigiformes)
Čeď	puštíkovití (Strigidae)
Hmotnost	0,57–1,30 kg
Rozměry	délka 50–62 cm, rozpětí křídel 124–134 cm
Výskyt	Evropa, Asie – jehličnaté, smíšené i listnaté lesy
Potrava	hlodavci a další drobní savci, ptáci a hmyz
Rozmnožování	Samice snáší 2–4 vejce, na kterých sedí 28–34 dnů, samec ji krmí.

Zajímavost

Je velmi nebojácný a dokáže urputně a agresivně bránit své hnízdo před jakýmkoli vetřelcem. Ve Švédsku mu dokonce říkají „slaugula“ tj. „útočná sova“. Hnízdí především v dutinách starých stromů, dokonce i v jejich polorozpadlých torzech. Mláďata se líhnou postupně, rodiče je krmí asi 5 týdnů. (Zdroj web ZOO Jihlava.)

Andrea Schrollerová

COVID - 19 A MOJE ZKUŠENOST

Tak nevím, jak mám uchopit toto téma. V tuto chvíli (7. 11.) jsme asi jediní dva dospělí v obci, kteří mají za sebou tuto nemoc, byla u nich testy diagnostikovány. Nechci nic zlehčovat, ani nikoho strašit. Prostě bylo to tady, je to tady, musíme se s tím smířit, nějak žít dál. A jaký je můj pohled? Samozřejmě jsme si s Fandou v březnu říkali, že nebudeme riskovat, nepojedeme lyžovat do Itálie, zkusíme jenom naše hory, Jizerky. No, a... bylo to. Vrátili jsme se, Fandovi nebylo dobře, hned zůstal v posteli, ale v prvních dnech nás nikoho nenapadlo, ani lékaře, že by to mohlo být... Žádný kašel, dušnost. Ale horečky, slabost, únava a nechutenství neustupovaly po práscích, po antibiotickách, ani po skoro týdenním intenzivním odpočinku a mé péči. Za pár dnů se před naším domem objevila objednaná sanitka a z ní vystoupily postavy ve skafandrech jako z jiné planety. V tu chvíli šla po chodníku postava dívky, která venčila psa. Přiznám se, že jsem ani nedokázala říct, kdo to vlastně byl. Myslím, že jsme byli všichni velmi vyděšení. Za pár dní u nás byli opět, tentokrát kvůli všem ostatním v rodině. Kromě Fandy jsem byla pozitivní pouze já, takže mi spadl velký kámen ze srdce, že se nám podařilo nenakazit babi-

ku s dědou. Asi měsíc jsme se „váleli“ v peřinách, bylo to děsné, ani nos jsme nevystřčili, taková bezmoc, bolet celý člověk. První úspěch byl, když Fanda konečně přistoupil k lednici a řekl, že má na něco chuť. Po měsíci první vycházka na zahradu, další huráááá. Sice jsme nemohli nic velkého dělat, po pár minutách jsme byli unaveni, zničení, zpoceni, zadýcháni, takže zpátky do postele, a tak dále. Ale už jsme byli schopni nějaké smysluplné a potřebné práce. Vše šlo sice pomalu, ale k lepšímu. Někdy tak přemýšlím, že si lidé málo vážící svého zdraví a zdraví svých nejbližších, přátelství a klidu v rodině. Zdraví je mnohdy považováno za samozřejmou věc, ale není to tak. Zdraví je velice křehké. Někdy se zabýváme maličkovostmi, řešíme věci, které nejsou podstatné. Ano, jsou důležité, ale podle mne se vždy dá rozumně domluvit, diskutovat, případně i ustoupit, nevyhledávat spory. Přejí všem klidnou cestu životem, naplněnou zdravím, rodinnou pohodou, dobrými přáteli, úžasnými zážitky, radostí třeba i z maličkovostí. Vždyť z nich se život skládá.

Jana Benešová

STAROSTOVÉ OBCE RADEŠÍN OD PRVNÍHO ZÍSKÁNÍ SAMOSTATNOSTI V ROCE 1884

STAROSTOVÉ			
1	1884-1890	František Schneider	Jako poděkování za uzdravení těžce nemocného pána statku Bedřicha Düre nechal postavít radešínskou kapli zasvěcenou „Nanebevzetí Panny Marie“ a dal jí obci na památku při příležitosti, že se stal Radešín samostatnou obcí. Psal německé básně, novely, dramata a veselohry. Jako dobrý hudebník působil na mladého bobrovského učitele Ladislava Vondrušku, s nímž hrával čtyřručně Beethovenovy symfonie.
2	1890-1899	Bedřich Düre	
3	1899-1910	Em.Ratay	
4	1910-1913	Ed.Slabý	
5	1913-1945	Dr.agr. Max Düre	
1945 - založení místního národního výboru. Předsedové MNV Radešín:			
6	1945-1946	Vincenc Havlík	
7	1946-1948	Ladislav Šmerda	
8	1948-1954	František Pesser	
9	1954-1960	František Veselý	
10	1960-1975	František Pulec	
1975 - zrušení MNV Radešín, sloučení s MNV Bobrová. Zástupci Radešína:			
	1975-1976	František Pulec	
	1976-1986	Josef Kostelenec	
	1986-1990	Bohuslav Bartoš	
1990 - obnovení samostatnosti obce. Starostové:			
11	1990-2019	Bohuslav Bartoš	
12	2019-2022	Ing.Radek Chochoř	

Od roku 1954 do roku 2018, kromě jednoho volebního období pod nadvládou Bobrové (1986–1990), kdy nekandidovala, byla volenou zastupitelkou obce paní Zdena Klimešová (celou dobu bezpartijní), která od počátku jako tajemnice nebo místostarostka vyřizovala „papíry“ a byla pravou rukou starosty. Je to neuvěřitelných 60 let práce pro obec.

Jolana Tulisová, Jana Benešová

JEŠTĚ JEDNOU K ÚZEMNÍMU PLÁNU

Jedním z hlavních cílů územního plánu obce Radešín je ochránit urbanistickou strukturu katastru, která je dána vazbami areálu zámku na bližší i širší území včetně staveb v něm. Urbanistická struktura je pojem, který do sebe zahrnuje složitost prostorových vazeb v území, které vznikaly dlouhá staletí, různě se ovlivňovaly, doplňovaly a měnily s ohledem na tlak a potřeby nastupujících generací. Ochrana urbanistické struktury tak ve svém principu znamená najít tyto dlouhodobě formované vazby, které vytvářejí specifickou místa, jeho jedinečnost a nezaměnitelnost. Je potřeba je objevit, definovat a pokusit se je ochránit, protože jsou hlavním všudypřítomným duchem místa. Územní plán má za úkol tuto jedinečnost místa popsat, zobrazit a ochránit, protože většinou tuto urbanistickou hodnotu vidíme a umíme popsat, až když je narušena nebo zničena. Areál zámku (dříve hospodářský dvorec žďárského kláštera) byl a je těžištěm území a urbanistickou dominantou. Veškerá výstavba a rozvoj katastru byl vždy obrazně i pro-

storově v podřízené poloze. Barokní kompozice krajiny promítá duchovní spiritualitu do vzájemné vazby staveb a krajiny a podporuje ji drobnými prvky krajinné architektury. Tyto vazby lze z krajinných prvků vyčíst a převyprávět. Do katastru Radešína je vtisknuta vazba mezi Bohem, člověkem a přírodou naprosto jednoznačně a s velkou silou. Dva vrchy – jeden s hospodářským dvorem (člověk) a druhý v zalesněné podobě (příroda) vytváří napětí, ale přináší rovnováhu. A na tento vztah dohlíží Bůh skrze sochu Krista Trpitele, která shlíží dolů na oba. Tato kompozice má v krajině velký dopad, pokud je člověku umožněno, aby byla vnímána. Z tohoto důvodu je nežádoucí umisťovat jakoukoliv zástavbu, která tyto zásadní vazby narušuje nebo dokonce ničí. Proto není možné z pohledu urbanistických vazeb v území umístit plochy bydlení do polohy mezi zámek a sochu Krista. Toto je ochrana urbanistické struktury.

Martin Zezula, autor územního plánu
(výňatek z vypořádání připomínek k územnímu plánu)

ZNAK OBCE RADEŠÍN

Přemýšleli jste někdy o tom, proč má vlastně Radešín ve znaku tak bájně stvoření jako je okřídlený kůň? Váže se k němu snad nějaká legenda nebo jde o čistě náhodnou figuru? A co vlastně všechny ty obrázky na znaku znamenají? Pojďme se na symbol naší obce podívat společně podrobněji a vše si vysvětleme.

Přesný heraldický popis znaku obce Radešín zní takto: V modrém štítě stříbrný Pegas se zlatou zbrojí, hřívou, ocasem a červeným jazykem ve skoku nad stříbrnou věží s cimbuřím, s černými vraty a dvěma okny, červenou valbovou střechou se zlatými makovicemi. Pegas má přes křídlo červený jetelový kříž a vpravo nahoře je provázen zlatou osmihrotou hvězdou.

Někteří by možná marně na těle Pegase hledali onu zmíněnou zbroj, avšak ve skutečnosti heraldika zbrojí nazývá části těl, které zvířata používají v boji nebo k zastrašení protivníků (např. drápy, zobáky, apod.) a mezi zbroj se počítají i některé měkké části zvířat, jako vyplazený jazyk, hříva u koní apod. Sám Pegas nebo také okřídlený kůň je znamením vysokého zánění, nadšení a básnické slávy. Vyskytoval se už v 16. století za renesance. Měl ho např. Daniel Adam z Velešlavína nebo Martin Bacháček z Nauměřic a podle báje vyskočil z Medusina trupu, když jí Perseus stál hlavu.

A jak se tedy Pegas dostal na radešínský znak? Dle historických záznamů víme, že v roce 1590 byl Janu Radešínskému, otci známého Samuela Radešínského, který hrál významnou roli v historii zámku Radešín, dán erb toho popisu: modrý štít se zeleným pahrbkem ve spodku a na něm Pegasus bílý nebo stříbrný s křídly, obrácený k pravé straně a na zadních nohách stojící.

Zajímavé je, že Samuel byl kromě jiných talentů obdařen i básnickým nadáním - psal latinské verše a tak je pro něj Pegas v erbu vsutku příhodným.

Základ nynějšího znaku obce je tedy převzatý (a mírně barevně upravený) z erbu Radešínských z Radešovic.

A co další symboly - věž, jetelový kříž a hvězda?

Věž na našem znaku je odkazem ke staré pečetě s obrazem dvou hradebních věží, kterou obec dostala v roce 1667. V té době se vesnice ještě nazývala Hradešínem. Věž jako taková byla vždy symbolem, který se vázal k městským znakům - vyjadřuje tvrdost, stálost a pevnost panství a moci. Konkrétně naše cimbuřovitá věž připomíná hrzené město, jeho hájení nebo i dobývání.

Kříž jako takový byl většinou znakem duchovních řádů, jetelový kříž na našem znaku kopíruje klenot v erbu Buzka z Radešína z roku 1453. A konečně osmicípá zlatá mariánská hvězda je připomínkou staré radešínské kaple a nepřímo také žďárských opatů, v jejichž znaku je Panna Maria také vyobrazena.

Je zřejmé, že hlavně Pegas na našem znaku má historický význam a proto se nemusíme bát být na radešínský symbol právem hrdí.

Naší obci byl udělen znak a prapor na základě její žádosti a přiloženého návrhu dne 27.2.2004 rozhodnutím předsedy Poslanecké sněmovny ČR.

Barbora Tulisová

STŘÍPKY Z HISTORIE - 400 LET OD ČESKÉ REBELIE

V roce 1526 zvolili čeští stavové Ferdinanda I. z Habsburské dynastie dominující již středoevropskému prostoru za českého krále především z důvodu ochrany před Osmany. Před tím však, roku 1517, došlo k vystoupení jednoho německého mnicha ve Wittenbergu, z kterého vzešlo rozdělení křesťanského světa a „vývozu revoluce“ do sousedních zemí. To ovlivnilo i tzv. českou šlechtu (spíše šlechtu s majetky v Čechách se jmény Thurn, Anhalt, Hohenlohe apod. s vazbami na saské protestanty). Za necelých 100 let po zvolení Habsburka na český trůn, podnikli čeští stavové roku 1618 proti královské moci věrné katolictví dobově nazvanou českou rebelií (bohemian rebellion), u nás spíše známou jako 3. pražská defenestrace (někdy též 2., vynechává se defenestrace 1483).

To spustilo Třicetiletou válku se známou bitvou na Bílé hoře dne 8. 11. 1620 (letos výročí 400 let), kde se rebelující stavovské vojsko příliš nevyznamenovalo a vojska katolické ligy a císařská pod vedením vojevůdců Jana Tillyho a především Karla Buquoye (toho času zraněného na choulostivém místě neumožňující mu sezení na koni) poměrně snadno za 90 minut zvítězila. Zimní král Fridrich Falcký utekl z Prahy. Legendární moravský praporec, kterého zvětšil Karel Kryl (píseň Bílá hora, album Rakovina, 1969), se u letohrádku Hvězda vzdal a jeho velitel hrabě Schlik (též Šlik) přešel na stranu císařských. Další důsledky povstání proti královské moci jsou nám všem dobře známy a české země se nestaly součástí severoněmecké kultury, ale přimkly se k jihoněmecké a románsko-středomošské.

Válka se mezitím přelila do německých zemí a zdálo se, že ligistická a císařská vojska zvítězí. Do války však vstoupil roku 1630 švédský král Gustav II. Adolf a válka pokračovala až do roku 1648 vyčerpáním obou stran. O hrůzách války svědčí, že jen v českých zemích zahynula 1/3 obyvatel.

A jak to souvisí s Radešínem? Ten byl před válkou v majetku Samuela Radešínského, od kterého jej odkoupil kardinál Dietrichstein, tehdy nejvýznamnější osobnost na Moravě (mj. povýšil Žďár na město a vymohl omilostnění hrdelních zločinů pro Moravany účastníci se rebelie), za 6 500 zlatých. Po 1. zrušení žďárského kláštera přešel Radešín s celým klášterním majetkem do osobního vlastnictví kardinála. Zda se území radešínského dvorce dotkla válka, prameny nehovoří. Je pravděpodobné, že při tažení Švédů na Brno roku 1645 mohly kolony vojsk přemísťující se z vítězné bitvy u Jankova k Brnu projít i přes Radešín.

Po úmrtí kardinála roku 1636 zdědil majetek jeho synovec kníže Maxmilián z Dietrichsteina. Úsilím „šedých mnichů“, jak se říkalo cisterciákům, byl klášter obnoven a díky opatu Greifenfelsovi kníže nakonec prodal roku 1638 bývalý klášterní majetek téměř v celé původní velikosti včetně dvorce Radešín zpět obnovenému klášteru ve Žďáře za 144 000 rýnských zlatých. Celý kraj včetně Radešína čekalo po válce ukončené roku 1648 vestfálským mírem, stopadesátileté období rozkvětu korunované opatem Václavem Vejmluvou a jeho architektem J. B. Santinim.

Zdeněk Tulis

VZPOMÍNKA NA KARLA JÍLKA A JEHO RODINU

Portrétní fotografie Karla Jílka z první poloviny 30. let

Zasloužilý umělec, profesor a akademický malíř Karel Jílek se narodil 26. 11. 1896 v Moravičanech na severní Moravě a zemřel 18. 11. 1983 v Brně.

Studoval figurální kreslení na české technice v Brně, absolvoval Akademii výtvarných umění v Praze na škole u profesora Maxe Švabinského. V roce 1915 – 1918 byl na vojenském výcviku, potom na ruské frontě a v zajetí.

Podnikl studijní cesty do Vídně, Drážďan, Paříže, Jugoslávie a Itálie.

Karel Jílek spojil svůj život a své dílo s Brnem. Strávil zde bezmála šest desetiletí naplněných tvůrčí a pedagogickou prací. V roce 1945 byl jmenován profesorem na školách uměleckého směru.

Uspořádal 15 samostatných výstav svých prací v Brně, v Praze, Hodoníně a jinde, ale i v Novém Městě na Moravě v Horácké galerii (v roce 1971). V roce 1981, již jako šestaosmdesátiletý, vystavoval svá díla v galerii Václava Špály v Praze. Zasloužilým umělcem byl jmenován v roce 1976.

Se svou ženou Věrou měl dvě děti. Syn Mirko byl velký milovník Vysokých Tater, horolezec, horský nosič a správce

Karel Jílek při práci u rybníka v Radešíně v roce 1964

Těryho chaty. Dcera Věra byla dětskou lékařkou. Byl spřízněn s malířem a ilustrátorem Adolfem Kašparem.

V polovině 30. let začíná Karel Jílek dojíždět do Radešína a ten se časem stává malířově rodinně místem pravidelných prázdninových pobytů a to až do roku 1980, kdy rodina kupuje rekreační chalupu na Kuklíku. Na svátek sv. Petra a Pavla vždy přijížděli a koncem prázdnin se vraceli do města.

Umělce si rázem získávají půvaby tohoto kraje, zdejší lesy, rybníky a příroda vůbec a to už při prvních idylických příjezdech kočárem, který prázdninovým hostům Radešína posílají z místního statku do vzdálené železniční stanice v Rožně. Za jeho prací do polí, lesů a luk ho někdy doprovází jeho žena Věra, jindy ho ale čeká na zahradě, kde sedí ve stínu staré jabloně, čte knihy, pije kávičku a kouří své oblíbené „lípy“.

Na Radešíně se poznává s Jiřím Mahenem a potkává se s přáteli – Jiřím Hlušíčkou, rodinou Říhových, rodinou Dřímaloých, Blažkových a dalšími.

Nemají jen Kameničky svého Slavíčka, Blatiny Jambora, Nové Město na Moravě Štursu a Makovského, Žďár nad Sázavou Pelikána, Fryšava Václava Jíchu, Rožná Blažička, Bobrová Richarda Příkladu a Antonína Smažila, ale i Radešín má svého umělce a to Karla Jílka, který za ty všechny krásy kolem mu zasvětil značnou část své umělecké tvorby.

Karel Jílek byl uznávanou osobností neobyčejné vnitřní síly, která navždy zůstane spojena s Radešínem a Vysočinou. Za ta léta patřil s jeho rodinou mezi naše rodinné přátele a je opravdu na co vzpomínat.

Ústřední hřbitov v Brně má část vymezenou pro hroby významných osobností města a mezi nimi je pohřben i Karel Jílek.

Zdena Klimešová

Radešín – starý hotel čp. 11, Karel Jílek, olejomalba

Radešín – chalupa u Jacháčků (v parku), 1965, akvarel

Radešín – Bejdákova chalupa (malováno z Pastvicka)

Radešín – zámecká konírna

Radešín – zámecká konírna - malováno od lihovaru

ROZHOVOR S JOSEFEM TULISEM NEJST.

Milí sousedé,
dovolte mi v letošním čísle navázat na loňský rozhovor s paní Pfeiferovou a dovolte mi prosím zavzpomínat na staré radešínské časy s dalším rodákem - naším dědou, Josefem Tulisem.

Josef Tulis se narodil 19. 4. 1936 v Radešíně rodičům Anežce Tulisové a Josefu Tulisovi, toho času nájemcům radešínského hotelu. O dva roky starší sestrou Josefa Tulise je paní Zdena Klimešová.

Josef Tulis strávil dětství a mládí v Radešíně a krátce po svatbě s Marií se odstěhoval do nedalekého Žďáru nad Sázavou. Na chatě v Radešíně ale dodnes tráví podstatnou část svého času.

Děda je vzácný úkaz. Nikdy v životě neřekl „ne“ na žádou naši prosbu. V 60 letech se naučil jezdit na koni. Umí naprosto všechno spravit. A umí vlastně obecně všechno, i přebalit mimino, když jsme se třeba vypravili do kina a děda hlídal. Je tak pracovitý, až to někdy leze na nervy a nutí k tomu i nás všechny. Je autorem neuvěřitelných hlášek, kterým se smějeme i mnoho let po té, co byly vyřčeny (Pepa: „Dědo, při jaké teplotě se taví železo?“ Děda: „Dědeček taví železo a babička - ta ví ho.no.“). Každý by chtěl takového dědu.

Je sobota po obědě, všichni jsou nalezlí u nás, dáváme si kafe a je to jako už tolikrát - děda vypráví a ostatní se ptají a zkouší si představit, jaké to tenkrát bylo.

Josef Tulis na svatbě vnuka

Dědo, jakou máš úplně první vzpomínku na Radešín?

(Babička: Vylizoval hnedka štampre, ještě neuměl chodit.)
Děda: (babiččinu poznámku ignoruje) Já si pamatuju, že před hospodou bylo pískoviště a tam jsme stavěli hračky - s těma brněnskýma děckama. Jo a ještě - nejhorší vzpomínku mám tuhle: Když byl konec války, u Sábliků na zahradě umývali a odvívovali německé vojáky a pak je odváželi pryč. A my jsme tam sbírali po nich nedopalky od doutníků a starší kluci mě navedli, ať si ho zapálím. A já je poslechl, dal jsem si pár šluků a měl jsem otravu nikotinem. Ale díky tomu jsem pak nikdy nezačal kouřit. Tady bylo postupně 100 000 Němců. A oni tady zahazovali všechno možné, fotoaparáty, triedry (dalekohledy, pozn. redakce), hodinky, kompasu a starší kluci tam chodili a nacházeli tam takovéhle poklady.

Která holka z Radešína byla nejhezčí?

Když jsem ty holky vídával, tak jsem tomu ještě nerozuměl. :-). Ale hezká holka byla nějaká Bartošová, co bydlela na zámku a pak se odstěhovala do pohraničí. A hezká byla Dášena Pfeiferová. Taková atraktivní.

A měli jste tady nějakou partu? S kým jsi kamarádil?

Já jsem kámošil s bratrem paní Pfeiferové, Zdeňkem. S tím jsme sportovali. Na tenisplace v lese, když byl ještě ohraňčený vysokým plotem, jsme hráli tenis. Nebo volejbal. V zimě hokej a lyžovali jsme. A pak mladý Mirek Pesser. Byl o rok starší než já. Oni se sem přistěhovali v roce 1932. Chodili jsme občas spolu na zábavy.

A na jaké?

Na hotelu byla zábava vždycky na Štěpána a na Červené pondělí. Ta se pak přesunula na neděli, aby se mohlo druhý den ráno vyspávat. A to byl hotel plný. No a pak jsme chodili do Řečice, do Bohdalce a tak kolem.

A dědo, prý v roce 1930 tady bylo 180 stálých obyvatel. To je nějak hodně, ne? Kde všichni bydleli?

Tenkrát tady bylo 28 domů. Dnes je tady 53 domů, ale Radešíňákům patří jen 36, ostatní jsou většinou Brňáků. A dnes je tu 121 obyvatel.

No to bylo tak. Když tady Düre začal hospodařit po návratu z Vídně, měl 17 rodin deputátníků. A ti bydleli na zámku - za tou studní. Tam bydleli Šmerdovi, Hemzovi, Bartošovi, co měli tu hezkou dceru, a další už jsem neznal. No a byla tady pila - a docela velká, hotel, lihovar, zámek a v hotelu byla ještě suška na brambory. To fungovalo tak, že tam byl takový velký parní vál a ten válcoval ty brambory. Ty se tím teplem uvařily a rozmělnily se na ty vločky. A v Radešíně bývávaly 3 hospody. Hotel, pak Bureš tady měl hospodu, jak teď bydlí pan Meduna, a třetí hospoda pan Krčál, jak je teď bytovka. To byl spíš obchůdek, ale když tam šel někdo nakupovat, mohl si poručit něco ostřejšího na posilnění. A Krčál se pak odstěhoval do Bohdalce a měl hospodu tam. A byly tady také dvě kuželny! Jedna byla nad zahradou Klimšů a jedna byla v parku. A to oni tam chlapi řádili!

Kdy byl Radešín nejhezčí?

Já myslím, než zbourali starý hotel z toho hrázděného zdi-va. Brňáci to tady milovali.

A dědo, prozrad' Tvůj recept na životní optimismus a elán a takovou kondici po osmdesátce, jakou máš ty.

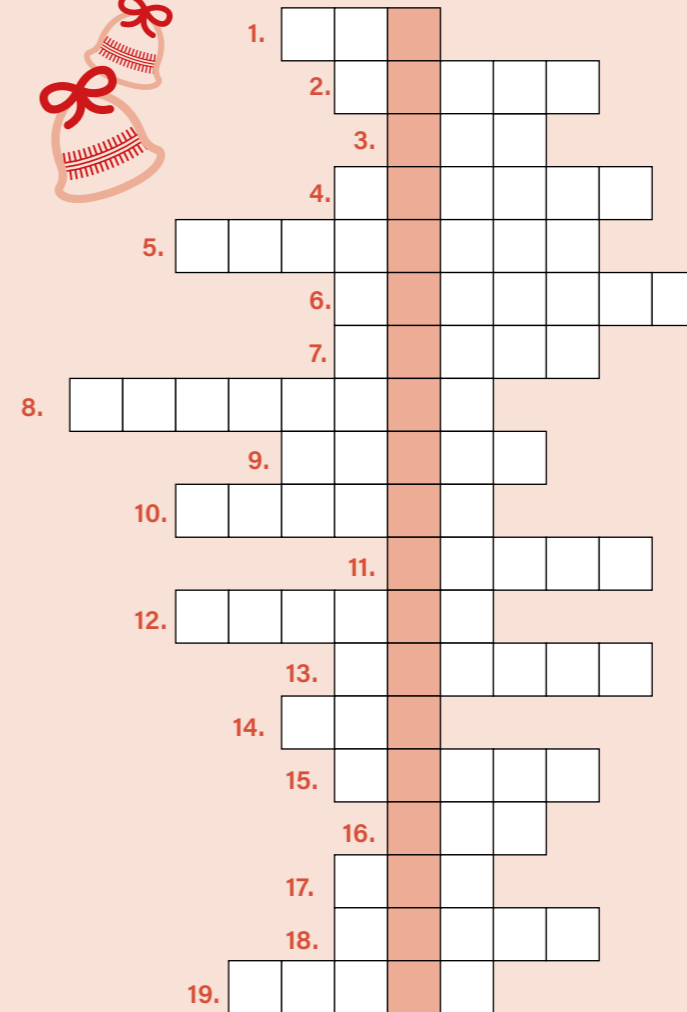
Jaký optimismus?

No, nesmíš pronásledovat větrné ženské a musíš pít s mírou. No a určitě jsem se nešetřil. 30 let jsem tady se Zdeňkem furt něco stavěl. No a hlavně musíš mít štěstí a zdraví.

A dědo - Tvoje rada mladým?

Jéžíši, voni si nechtějí nechat poradit. A já jsem stejně nic tak zvláštního nedělal, abych mohl radit.

Dědo, děkujeme, že jsi byl ochotný nám poskytnout rozhovor!
Jolana Tulisová

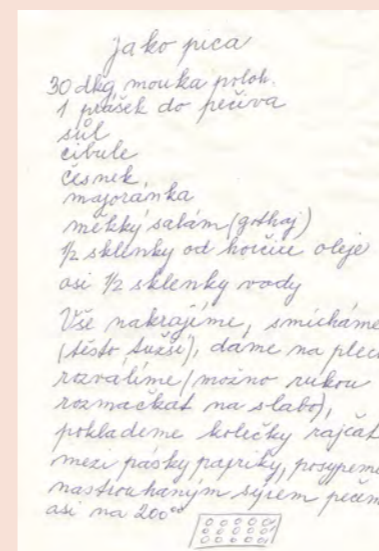

1. Část hřídle, uložená v ložisku a umožňující otáčivý pohyb.
2. Prostor malých rozměrů používaný jako věznice.
3. Část těla spojující hlavu s trupem.
4. Stavba sloužící k modlitbám.
5. Sport s míčem.
6. Pokrývka hlavy.
7. Na čem se sedí.
8. Nejtěžší had světa.
9. Obdoba vosy, nebo sršně.
10. Oblečení na spaní.
11. Místo, kde žijeme.
12. Kyselý a žlutý plod.
13. Lidově „Obývací pokoj“.
14. Dohoda, že se nebude válčit, bojovat.
15. Ženské jméno začínající na X (dlouhá varianta).
16. Násep.
17. Domestikovaný lichokopytník.
18. Kmen poraženého stromu.
19. Nádoba na vodu.

MILÍ RADEŠÍNŠTÍ,
PŘEJEME VÁM RADOSTNÉ PROŽITÍ
SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH
A (viz tajenka)

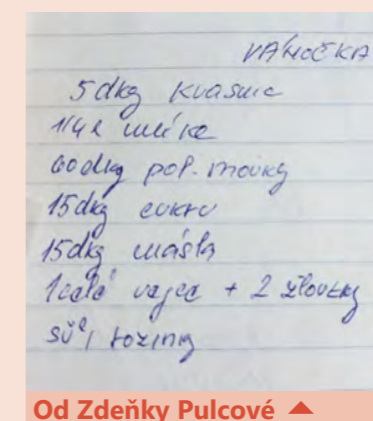

OBLÍBENÉ RECEPTY

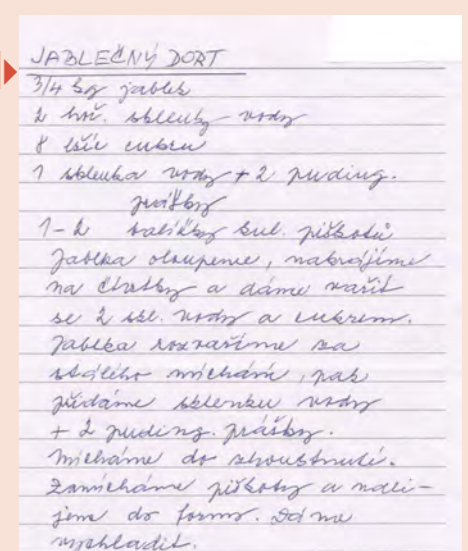

Od Zdeňky Benešové

Od Františka Pálky

Od Zdeňky Pulcové

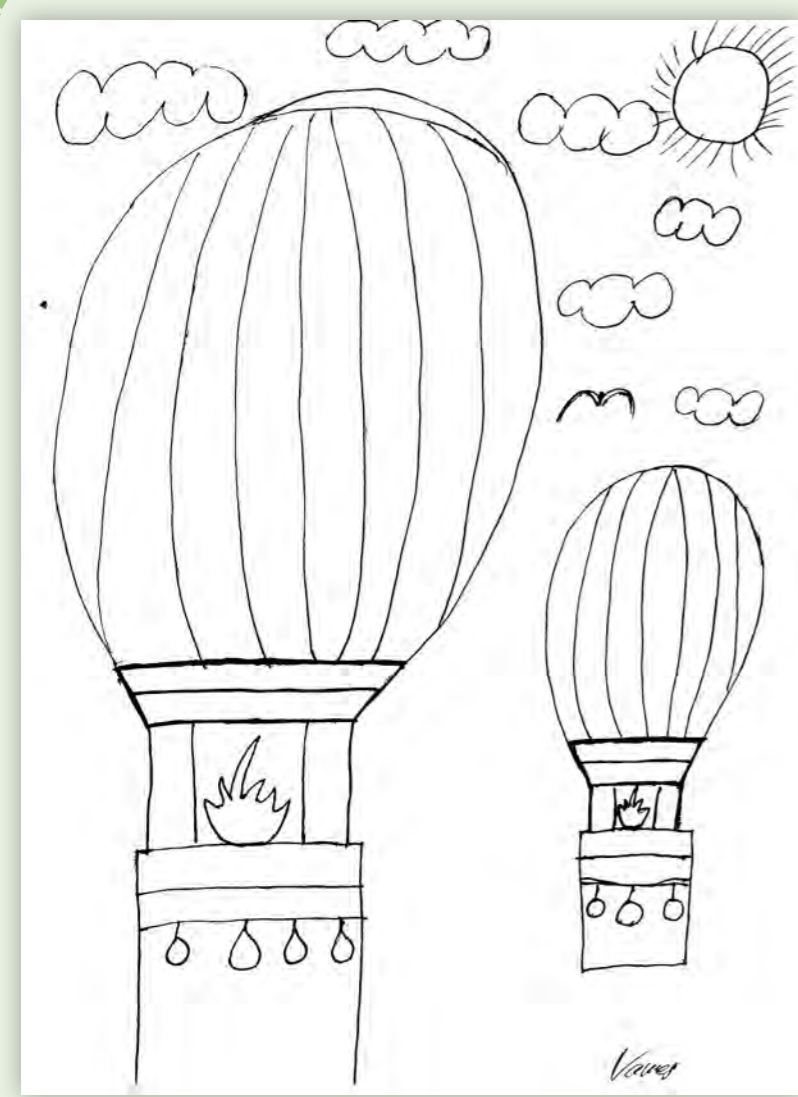

PRO DĚTI

SPOJOVAČKA KAPRA.

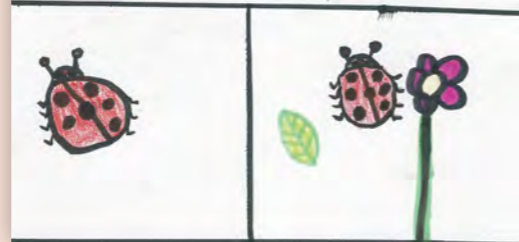

OMALOVÁNKY

PRO NEJMENŠÍ ♥ 2+

Najdi 5 roždíků

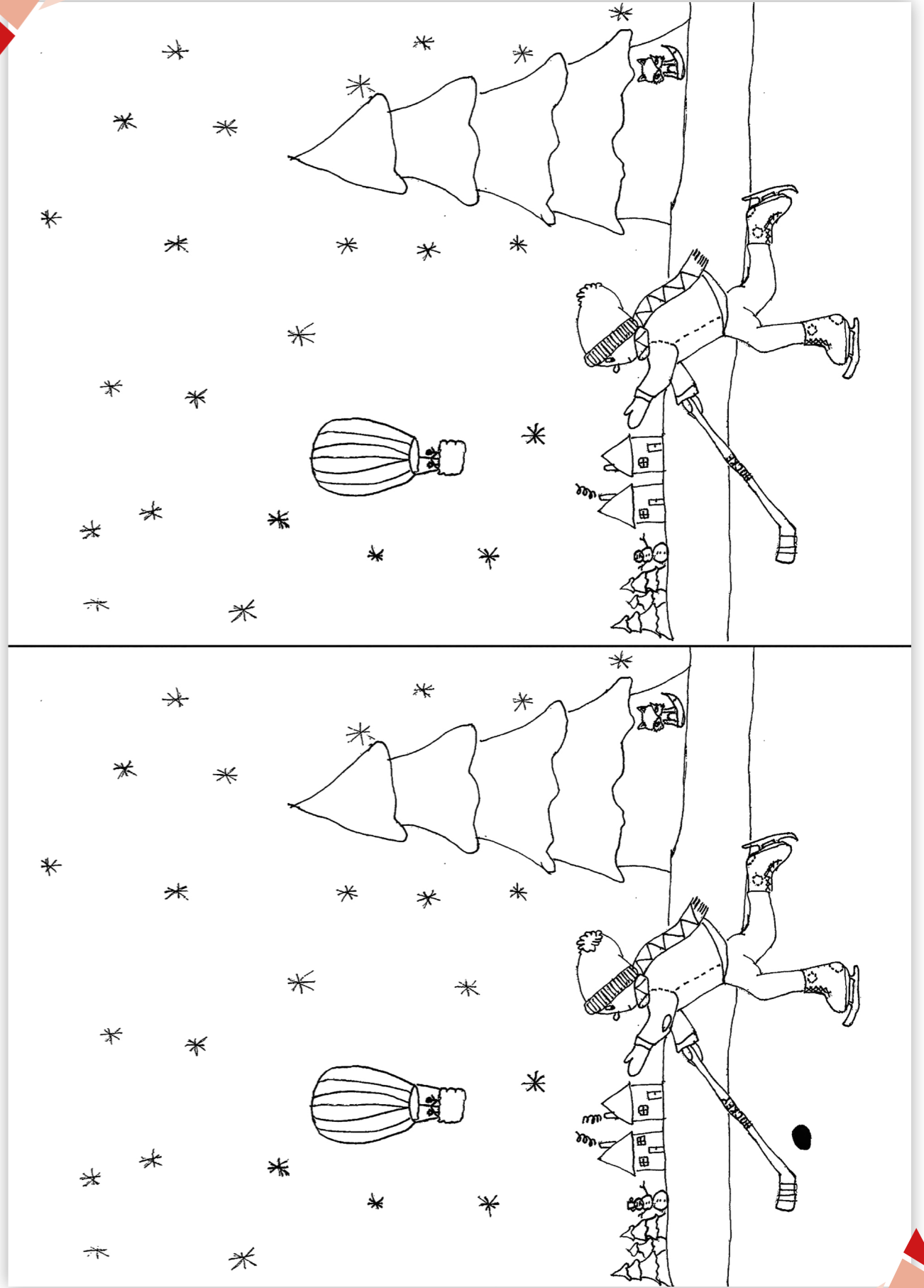

SÚDOKU

	4		
			1
3			
			2

Vanesa Doležalová, Laura Chocholáčová,
Radek Chocholáč, Andrea Schrollerová ml.

NAJDI 11 ROZDÍLŮ, OMALOVÁNKY

**ZA VŠECHNY, KTEŘÍ SE PODÍLELI
NA PŘÍPRAVĚ STŘÍPKŮ ZE ŽIVOTA V RADEŠÍNĚ 2020,
VÁM PŘEJEME KRÁSNÉ VÁNOCE!**

Jiří Schroller

Uzávěrka 22. 11. 2020.

Redakční rada: Jana Benešová, Kateřina Hodulíková, Andrea Schrollerová, Jolana Tulisová.

Vydala Střední škola grafická Brno v počtu 60 kusů výtisků.